

Панченко О.А.

Науково-практичний медичний реабілітаційно-діагностичний центр
Міністерства охорони здоров'я України

Антонов В.Г.

Науково-практичний медичний реабілітаційно-діагностичний центр
Міністерства охорони здоров'я України

Малєєва А.М.

Науково-практичний медичний реабілітаційно-діагностичний центр
Міністерства охорони здоров'я України

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЮ БЕЗПЕКОЮ ЯК ЗАПОРУКА ОСОБИСТІСНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ

У статті розглянуті проблеми інформаційної безпеки у сфері державного управління. Визначено, що інформаційно-психологічна безпека – це і є, власне, забезпечення психологічного благополуччя особистості з мінімізацією різноманітних ризикових факторів формування й функціонування адекватної інформаційно-орієнтовної основи суб'єктивно-особистісних відносин до довкілля й самого себе. У статті зазначено основні ризикові інформаційні фактори для держави, суспільства й особистості. Розкриті фактори інформаційного впливу на психологічну безпеку особистості та роль держави в управлінні інформаційною безпекою. Розглянуто причинно-наслідкові зв'язки між інформаційним середовищем проживання, новим інформаційним способом життя та інформаційним стресом. Проаналізовано державну інформаційну політику, а саме ті заходи які є основою забезпечення соціально-психологічної стабільності. Насамперед це ті заходи, що стосуються прозорості інформаційної політики, яка є основою забезпечення соціально-психологічної стабільності. Останні події у країні показують суттєві недоліки в роботі офіційних осіб і державних інститутів у цьому напрямі.

Зроблено висновок, що першоосновою державної політики є інформаційна безпека особистості, котра є запорукою її психологічного благополуччя. Час вимагає істотного перегляду й корекції соціально-психологічних принципів адаптації людини і створення нових підходів у гарантуванні психологічної безпеки особистості. Необхідна система, котра містить сукупність законодавчих актів і створених на їх основі структур і механізмів взаємодії щодо захисту інтересів суб'єктів інформаційних відносин.

Ключові слова: державне управління, психологічне благополуччя особистості, інформаційна безпека, інформаційне суспільство, інформаційна середовище.

Постановка проблеми. Стрімкий розвиток інформаційних і комунікаційних технологій став поштовхом до розвитку суспільства, котре збудовано на використанні різноманітної інформації. Цей процес є досить складним і багатогранним. Складаються нові правила, норми й типи соціальних взаємодій. У людини з'являється почуття дезорієнтації в соціальній ситуації й відчуття невизначеності в ній свого місця. Людина починає гостро відчувати свою соціальну незахищеність, невпевненість у своєму майбутньому, загрозу безпеки її існування як особистості. Відбуваються глибокі зміни у структурі загальної мотивації життєдіяльності, в ієрархії провідних потреб, соціальних установок і життєвих цінностей, стійких

мотивів поведінки особи. В умовах становлення інформаційного суспільства людина стає психологічно залежною від інформації, її психологічне благополуччя знаходиться в ризиковому стані.

В умовах суспільних метаморфоз, пов'язаних із цифровою революцією, зростає роль держави як головного суб'єкта та регулятора інформаційних відносин у суспільстві.

Аналіз останніх публікацій і публікацій. На сьогодні важливо, що наукові дослідження проблем державного управління в інформаційній сфері набувають належної уваги і що проблеми забезпечення інформаційної безпеки держави та особистості в цих дослідженнях є першочерговими. Науковий унесок у цьому напрямі належить

таким вітчизняним дослідникам, як О. Андреева, Я. Базилук, О. Власенко, О. Білорус, О. Бодрук, Ю. Битяк, Л. Бучило, Д. Видрін, В. Глушков, А. Гончаренко, В. Горбулін, В. Гурковський, О. Делінський, В. Ємельянов, В. Картацев, А. Качинський, З. Коваль, О. Копан, Б. Кормич, В. Косевцов, Г. Костенко, В. Ковальський, М. Левицька, О. Логінов, О. Литвак, Н. Нижник, О. Олійник, Г. Перепелиця, К. Павлюк, В. Петрик, Г. Пономаренко, Г. Почепцов, О. Пулим, С. Расторгуєв, А. Стрельцов, Л. Харченко, О. Хилько, М. Цюрупа, З. Чуйко, й інші.

Теоретичну основу поняття «психологічне благополуччя» заклали дослідження таких науковців, як О. Бочарова, Г. Пучкова, П. Фесенко, Н. Растрігіна, А. Созонтова, М. Григор'єва, Л. Куликова, Д. Леонтьєва, М. Соколова, та інші. Вони розглядали це поняття як у контексті зовнішніх факторів (ступінь задоволення основних потреб, характер міжособистісних стосунків, тощо), так і внутрішніх (толерантність, ціннісні орієнтації і стратегії поведінки, самоактуалізація, усвідомленість цінності життя, суверенність психологічного простору особистості, рівень домагань і самооцінка, життєві стратегії).

В Україні вивчення проблем реалізації інформаційної безпеки в сучасному суспільстві розпочалось у 90-х роках ХХ ст. [1]. Однак, незважаючи на велику кількість досліджень, психологічне благополуччя через призму інформаційно-психологічної безпеки, а також створення сучасних підходів до державного управління в новітніх умовах потребують перманентної уваги.

Постановка завдання. Мета статті полягає в аналізі інформаційного впливу на психологічне благополуччя особистості в умовах становлення інформаційного суспільства та виробленні дієвої державної політики щодо інформаційно-психологічної безпеки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Психологічне благополуччя особистості – це злагодженість психічних процесів і функцій, відчуття цілісності, внутрішньої рівноваги. Психологічне благополуччя залежить від системи мислення людини, ставлення до навколишнього світу й орієнтації в ньому. Також воно залежить від уміння визначити своє становище в доквітлі, свої відносини до людей, речей, знань і досягається вмінням жити у злагоді із собою, з рідними, друзями та іншими людьми, здатність прогнозувати різні ситуації й розробляти моделі своєї поведінки з урахуванням необхідності, можливості та бажання [2]. Інформаційна безпека – стан

захищеності інформаційної сфери, котрий забезпечує формування та розвиток інформаційного простору в інтересах особистості, суспільства та держави. Суттю захисту інформації є її доступність за умови збереження цілісності інформації та гарантованій конфіденційності [3].

Під цим кутом зору, *інформаційно-психологічна безпека* – це і є, власне, забезпечення психологічного благополуччя особистості з мінімізацією різноманітних ризикових факторів формування й функціонування адекватної інформаційно-орієнтовної основи суб'єктивно-особистісних відносин до навколишнього світу й самої себе.

Ризикові інформаційні фактори для держави, суспільства й особистості полягають у такому:

- процес інформаційного вибуху, поряд із корисною та необхідною для розвитку суспільства інформацією, заповнив інформаційний простір необ'єктивною, шкідливою, а часто злочинно небезпечною інформацією, яка негативно впливає на спосіб мислення, культуру, рівень управління системи державного управління, моральні засади суспільства, що ставлять під сумнів саму державність, суверенітет і територіальну цілісність;

- бурхливий розвиток спеціальних технічних засобів нового класу, які здатні впливати як на психіку і свідомість людей, так і на інформаційно-технічну інфраструктуру;

- поширення електронного контролю за життям, настроями, планами громадян, політичних організацій тощо;

- недостатньо швидкі темпи впровадженні нових інформаційних технологій, котрі привели до вразливості комп'ютерних мереж країни, всієї її інформаційної й управлінської інфраструктури.

Ризикові інформаційні фактори щодо особистості можуть виникати як з об'єктивних, так і суб'єктивних причин. До об'єктивних насамперед можна віднести неналежне забезпечення самого процесу інформатизації. Відповідно до законодавства інформатизація – це сукупність взаємопов'язаних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, науково-технічних, виробничих процесів, які спрямовані на створення умов для задоволення інформаційних потреб, реалізації прав громадян і суспільства на основі створення, розвитку, використання інформаційних систем, мереж, ресурсів та інформаційних технологій, створених на основі застосування сучасної обчислювальної та комунікаційної техніки [4].

Стрімкий перехід до інформаційного способу життя є суб'єктивною причиною ризикових

інформаційних факторів. Спостерігається тенденція до збільшення стресс-обумовлених соматичних захворювань, в основі яких лежать інформаційно залежні причини. З'явилося поняття «інформаційне здоров'я» як частина загального стану психічного, фізичного й соціального благополуччя, котре формується й залежить від інформації. Доведено, що індивідуально або суспільно значима інформація впливає на виникнення психоемоційного перенапруження, розвиток стресу і його наслідків у вигляді низки захворювань серцево-судинної системи, травної, імунної систем організму, онкологічних хвороб, а також психічних захворювань, тривожних станів, депресії, психосоматичних порушень, підвищення рівня травматизму та кількості самогубств. У зв'язку із цим, із категорії психологічного стресу виділяють особливі види інформаційного стресу, пов'язані з технічним прогресом і формуванням інформаційного суспільства.

Одним з основних механізмів інформаційного суспільства є інформатизація, яка являє собою науково-технічний, організаційний та соціально-економічний процес створення оптимальних умов для задоволення інформаційних потреб і реалізації прав громадян, органів державної влади, організацій, громадських об'єднань на основі формування й використання інформаційних ресурсів із застосуванням сучасних інформаційних технологій [5].

Причинно-наслідкові зв'язки між указаними чинниками можна передати схемою, представленою на рис. 1.

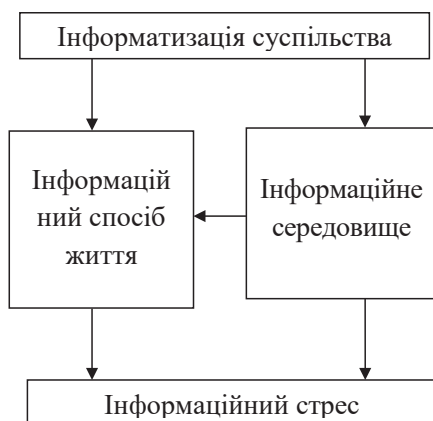

Рис. 1. Причинно-наслідкові зв'язки, пов'язані з інформатизацією суспільства

Інформаційний спосіб життя. Під способом життя взагалі розуміється система видів життєдіяльності суспільства загалом, соціальних груп, особистості, котра визначена соціально-економічними умовами. Головною рисою способу життя

є його системність. Вона проявляється в тому, що види діяльності, які входять до його складу, взаємопов'язані між собою: зміна однієї з них веде до зміни іншої. Інакше кажучи, система способу життя є складною гіперсистемою видів і підвидів людської діяльності, в основі якої лежать: трудова, суспільно-політична, навчальна, соціально-культурна, побутова діяльності. Всі перераховані складники істотно трансформуються з розвитком інформаційного суспільства.

Зміни специфіки трудової діяльності полягають у тому, що сучасні телекомунікаційні можливості різко зменшують необхідний час присутності людей на робочих місцях, у навчальних закладах тощо. Необхідна радикальна перебудова виробничого й навчального процесів, значне підвищення культури і свідомості людей, а також створення нового контрольно-оцінного апарату соціального управління. Підвищуються вимоги до інтелектуальних і творчих здібностей людини, до її психофізичних характеристик.

Суспільно-політична діяльність набуває нової глибини з використанням інтернету, який дозволяє застосовувати нові, до того ще невідомі, засоби впливу на свідомість та вчинки користувачів.

У навчальній діяльності визначається низка специфічних напрямів: індивідуалізована освіта на основі нових комп'ютерних технологій навчання, інформаційна грамотність, інформаційна культура.

Інформаційне середовище стало по суті основним джерелом інформації для людини, здійснюючи безпосередній вплив на її психічну діяльність та формування соціальної поведінки.

Сучасний стан інформаційного середовища відкриває можливості для впровадження одного з фундаментальних складників прав людини – права на доступ до широкого спектру інформації, яка стосується діяльності суспільства (за обмеження доступу лише до особливих категорій інформації, регламентованих відповідними правовими актами). Проте на цьому фоні вже з'явилися серйозні проблеми, пов'язані передусім із тим, що зафіксовані в різних джерелах інформації персональні дані стали доступнішими для всіх у них зацікавлених як державних, так і недержавних організацій, що робить можливим утручання в особисте життя громадян. Виникає низка проблем, раніше не властивих суспільству, причому більшість із них мають комплексний характер. З'являється необхідність не лише захисту прав і свобод особистості, але і протидії правопорушенням у цьому напрямі, зокрема захисту інформації

(інформаційних ресурсів) від несанкціонованого доступу з метою здійснення правопорушень.

Інформаційне середовище, котре стає все більш важливою й невід’ємною частиною довкілля, пред’являє до людини зростаючі адаптивні вимоги. Людина вимушена жити в цьому середовищі, адекватно сприймати її реалії, пристосовуватись до інформаційних загроз із боку цього середовища. Найбільш небезпечним джерелом загроз є істотне розширення можливості маніпулювання свідомістю людини шляхом формування навколо неї індивідуального «віртуального інформаційного простору», а також можливості використання технологій дії на її психічну діяльність [6]. Відомо, що найбільш схильні до інформаційного «зомбування» молодь і люди літнього віку. Потрібне правове обмеження об’єму і змісту інформаційного контенту, розроблене на базі глибоких наукових досліджень психологів.

Інформаційний стрес є по суті психологічним, і навпаки, будь-який різновид психологічного стресу є у своїй основі інформаційним, тобто говорячи про той чи інший, ми маємо на увазі стрес інформаційно-психологічний. Сама інформація не є причиною виникнення стресу: тут грає роль той сенс, який вона несе в собі для конкретної людини – те, як вона трактується. Прийнято говорити про інформаційні стресори – це певна інформація, під час сприйняття якої починається розвиток стресу (рис.2).

Це можуть бути: зовнішні повідомлення, інформація про поточний (реальний) і передбачуваний (ймовірний) вплив несприятливих

подій, їх загрозу, або «внутрішня» інформація у формі минулих уявлень, видобутих із пам’яті відомостей про «травмувальні» для психіки події, ситуації та їх наслідки. Відповідні реакції, як правило, пов’язані із продукуванням негативних емоцій, розвитком почуття тривоги упродовж існування конфліктної ситуації (реальної чи уявної) – аж до її вирішення або суб’єктивного подолання цього стану.

Гостро постає проблема інформаційно-психологічної безпеки (психологічного благополуччя), адаптації до умов особистісно-середовищної взаємодії, профілактики стресу та підтримки необхідного для успішної діяльності рівня психічного, фізичного інформаційного здоров’я.

Ризики деструктивного інформаційного впливу на психологічне благополуччя особистості в умовах становлення інформаційного суспільства має спонукати суспільство й державу до створення дієвих підходів у цьому напрямі.

Державна інформаційна політика – «складник державної політики в сукупності політичних, економічних, соціальних, військових, наукових, науково-технічних, інформаційних, правових та організаційних завдань і заходів, спрямованих на гарантування інформаційної безпеки» [7].

До завдань статті не належить розгляд усіх компонентів. Зупинимось на тих, котрі, на наш погляд, є значущими з погляду психологічного благополуччя. Насамперед, це ті заходи, що стосуються прозорості інформаційної політики, яка є основою забезпечення соціально-психологічної стабільності. Останні події у країні показують

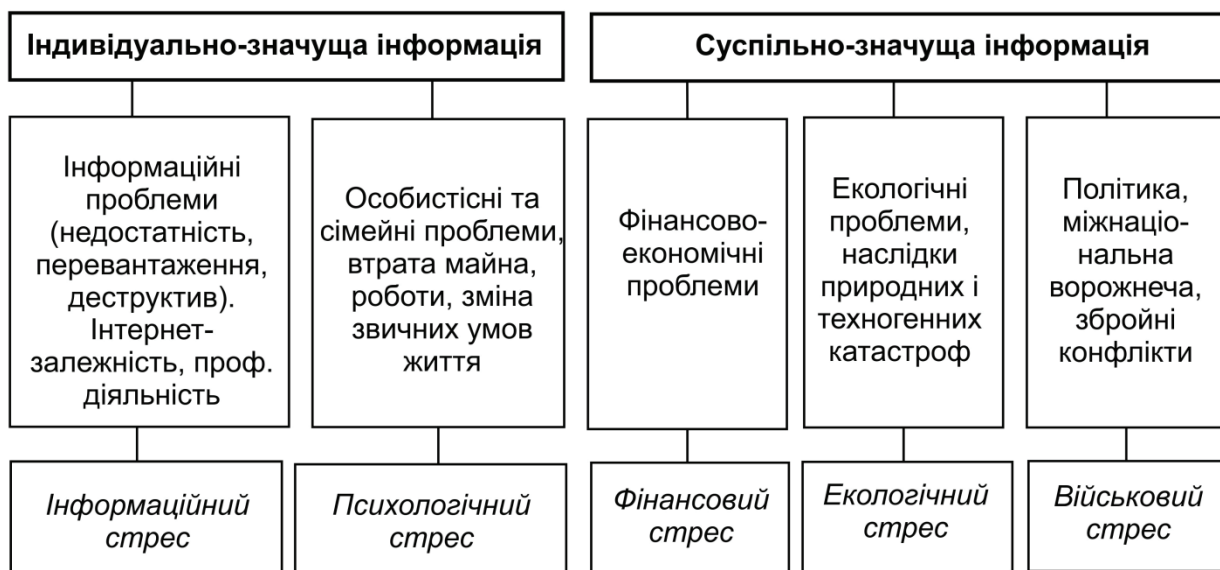

Рис. 2. Вплив інформаційних стресорів

суттєві недоліки в роботі офіційних осіб і державних інститутів у цьому напрямі.

Невміння держави створити належний рівень безпеки, психічного благополуччя своїх громадян зумовлює поширення такого явища, як дискредитація державної влади, яка виступає однією із ключових фаз соціальної напруженості. Соціальна напруженість – це такий нестабільний стан суспільства, де емоційно-психологічна компонента грає одну із провідних ролей. Можна припустити, що соціальна напруженість створюється для того, щоб викликати дискредитацію влади, провести надлом усталених цінностей, менталітету, суспільної думки про державні інститути тощо. Треба зазначити, що соціальна напруженість може бути викликана не тільки прагненням досягнення будь-якої мети, але й різними помилками й некомпетентністю лідерів. Стійка і тривалий час не розв'язна ситуація неузгодженості між потребами, інтересами, соціальними очікуваннями населення та мірою їх фактичного задоволення призводить до накопичення невдоволення, посилення агресивності, наростання психічної втоми і дратівливості.

Запорукою запобігання виникненню стихійних і, що більш загрозливо, чітко організованих громадських протестних явищ має стати кардинальна зміна ставлення державних лідерів та інституцій до свого народу у плані відкритості, чесності інформаційних відносин і прозорості своїх дій.

Щодо правового аспекту, наголосимо, що фундаментом для вирішення проблеми є положення статті 17 Конституції України [8], де визначено, що «Захист суверенітету й територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу». На жаль, незважаючи на значну кількість публікацій на тему інформаційної безпеки, наразі немає чіткого алгоритму реалізації цієї конституційної норми. До того ж сьогодні у вітчизняному законодавстві відсутня норма, яка б містила чітку дефініцію поняття інформаційної безпеки. Єдине визначення поняття «інформаційна безпека» міститься в застарілому Законі України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки», де зазначено, що це – стан захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства й держави, який запобігає заподіянню шкоди внаслідок неповноти, несвоєчасності й недостовірності інформації, що використовується; негативного інформаційного впливу; негативних наслідків застосування інфор-

маційних технологій; несанкціонованого поширення, використання й порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації [9]. Це загалом відображає сутність інформаційної безпеки, але потребує вдосконалення й відображення в новому законодавстві. Один з останніх законодавчих актів – Доктрина інформаційної безпеки України [10] – теж не дає чіткого її визначення, хоча й виділила життєво важливі інтереси особистості: захищеність від руйнівних інформаційно-психологічних впливів; життєво важливі інтереси суспільства й держави, де серед багатьох пунктів важливими в контексті нашого дослідження є такі: всебічне задоволення потреб громадян, підприємств, установ й організацій усіх форм власності в доступі до достовірної та об'єктивної інформації; збереження і примноження духовних, культурних і моральних цінностей народу України; розвиток медіа-культури суспільства й соціально відповідального медіа-середовища; формування ефективної правової системи захисту особистості, суспільства й держави від деструктивних пропагандистських впливів; створення на базі норм міжнародного права системи й механізмів захисту від негативних зовнішніх інформаційно-психологічних впливів, насамперед пропаганди; розвиток інформаційного суспільства, зокрема його технологічної інфраструктури.

Отже, законодавчу основу інформаційної безпеки можна визначити такою, яка знаходиться у стадії формування. Фактично йдеться про формування нової парадигми інформаційної безпеки з урахуванням сучасного розуміння національно-державних інтересів і системи стратегічних пріоритетів.

І ще один аспект, на якому важливо зупинитись, – це створення дієвої державної політики щодо організації реабілітаційної допомоги особам, котрі зазнали збитку психічному здоров'ю. Ця тема розглядається нами в окремому дослідженні. Внаслідок аналізу понять «реабілітація» та «абілітація», зважаючи на визначення інформаційно-психологічної безпеки, було запропоновано їх авторське бачення: превенцією ризиків завдання психічних збитків є абілітація; в разі настання психічних збитків постфактумним їх усуненням є реабілітація. Була розроблена модель забезпечення інформаційно-психологічної безпеки, яка системно поєднує поняття реабілітація-абілітація-компенсація-адаптація, та відображає чотири рівні їх організації: біологічний (алгоритм реалізації – внутрішні резерви); психологічний (алгоритм реалізації – механізми психологічного захисту); соціальний (алгоритм

реалізації – копінг-технології); соціально-психологічний (алгоритм реалізації – інтеграція (соціалізація).). Кожен рівень супроводжується складником інформаційного рівня. Результати цього дослідження можуть бути використані для розробки відповідних законодавчих актів, зокрема доопрацювання проекту Закону «Про систему реабілітації в Україні» [11], який, на наш погляд, містить низку неточностей і суперечливих положень.

Висновки. Інформаційні технології, що стають стержнем сучасної цивілізації, змінюють не просто якість і зміст життя сучасної людини, – вони трансформують сам спосіб її існування. Внаслідок цього виникають значні психоемоційні навантаження на людину, що може бути причиною розвитку стресу і його наслідків у вигляді низки захворювань і психічних розладів.

Першоосновою державної політики є інформаційна безпека особистості, яка є запорукою її психологічного благополуччя. Час вимагає істотного перегляду й корекції нинішніх соціально-психологічних принципів адаптації людини і створення нових підходів у гарантуванні психологічної безпеки особистості.

Необхідна система, яка містить сукупність законодавчих актів і створених на їх основі структур і механізмів взаємодії щодо захисту інтересів суб'єктів інформаційних відносин. Водночас стійкість системи повинна ґрунтуватись на загальнонаціональній згоді, котра може бути досягнута за умови кардинальної зміни ставлення державних лідерів та інституцій до свого народу щодо відкритості, чесності інформаційних відносин і прозорості своїх дій.

Список літератури:

1. Євдоченко Л. Шляхи та методи державного забезпечення інформаційної безпеки України: теоретичний аспект. *Науковий вісник «Демократичне врядування»*. Вип. 5. 2010. URL: http://lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/visnik5/fail/+Jevdoch.pdf (дата звернення: 26.06.2020).
2. Куликов Л. Детермінанти задоволеності життям. *Общество и политика* / за ред. В.Ю. Большаков. Санкт-Петербург : Изд-во Санкт-Петербургского ун-та. 2000. С. 476–510.
3. Кузьменко Б., Чайковська О. Захист інформації. Ч. 1: Організаційно-правові засоби забезпечення інформаційної безпеки. Київ : Вид. відділ КНУКІМ, 2009. 83 с.
4. Про Національну програму інформатизації Закон України від 4 лютого 1998 р. № 74. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 26.06.2020).
5. Гурковський В. Проблеми реалізації державної наукової політики в контексті розвитку інформаційного суспільства в Україні. *Теорія та практика державного управління*. 2010. Вип.1. С. 49–56. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=Trdu_2010_1_9 (дата звернення: 26.06.2020).
6. Калиновская Н., Устимов Д. Информационный стресс. *Информационно-психологическая безопасность личности как качественная характеристика информационной культуры человека: монография*. Казань, 2006. URL: <http://zhumal.lib.ru/ii/ustimow di/informacionnivistressdoc.shtml>.
7. Сніцаренко П. Законодавчі аксіоми та їх вплив на теорію і практику забезпечення інформаційної безпеки України. *Актуальні проблеми управління інформаційною безпекою держави. X Всеукраїнська наук.-практ. конф. збірник тез наукових доповідей* (Київ, 4 квітня 2019 року). URL: http://academy.ssu.gov.ua/upload/file/konf_04_04_2019.pdf (Дата звернення: 26.06.2020).
8. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30.
9. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки : Закон України від 09 січня 2007 р. № 537-V. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-16#Text> (дата звернення: 26.06.2020).
10. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 р. «Про Доктрину інформаційної безпеки України». *Указ Президента України від 25.02.2017 р. № 47/2017*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/47/2017#Text> (дата звернення: 28.06.2020).
11. Про систему реабілітації в Україні : Проект Закону України. URL: <https://novynarnia.com/2017/10/02/zakon-ukrayini-pro-sistemu-reabilitatsiyi-v-ukrayini-proekt>.

Panchenko O.A, Antonov V.H., Maleeva A.M. THE MECHANISMS OF STATE MANAGEMENT OF INFORMATION SECURITY AS THE ESSENCE OF PERSONAL WELL-BEING

The article is devoted to the consideration of information security problems in the field of public administration. It has been determined that information and psychological security is, in fact, ensuring

of the psychological well-being of the individual with minimizing various risk factors for the formation and functioning of an adequate information-oriented basis of subjective-personal relations to the world and oneself. The factors of information impact on the psychological security of the individual and the role of the state in managing information security are disclosed. Causal relationships between information environment, a new information tool of life and information stress are considered. The state information policy has been analyzed, namely those measures which are the basis for ensuring of social and psychological stability. First of all, these are the measures related to the transparency of information policy, which is the basis for socio-psychological stability ensuring. The society's and the state's information security is determined by the degree of their protection and, consequently, the stability of the main areas of life concerning dangerous, destabilizing, destructive, infringing the interests of the country information actions at both implementation, and retrieval. Recent events in the country show significant shortcomings in the work of officials and government institutions in this drive.

It is concluded that the main direction of state policy in the field of information security is information security of society and the state, it requires a significant review and correction of existing socio-psychological mechanisms of human adaptation and the development of new mechanisms to ensure information security of an individual.

Key words: *public administration, psychological well-being of an individual, information security, information society, information environment.*